Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

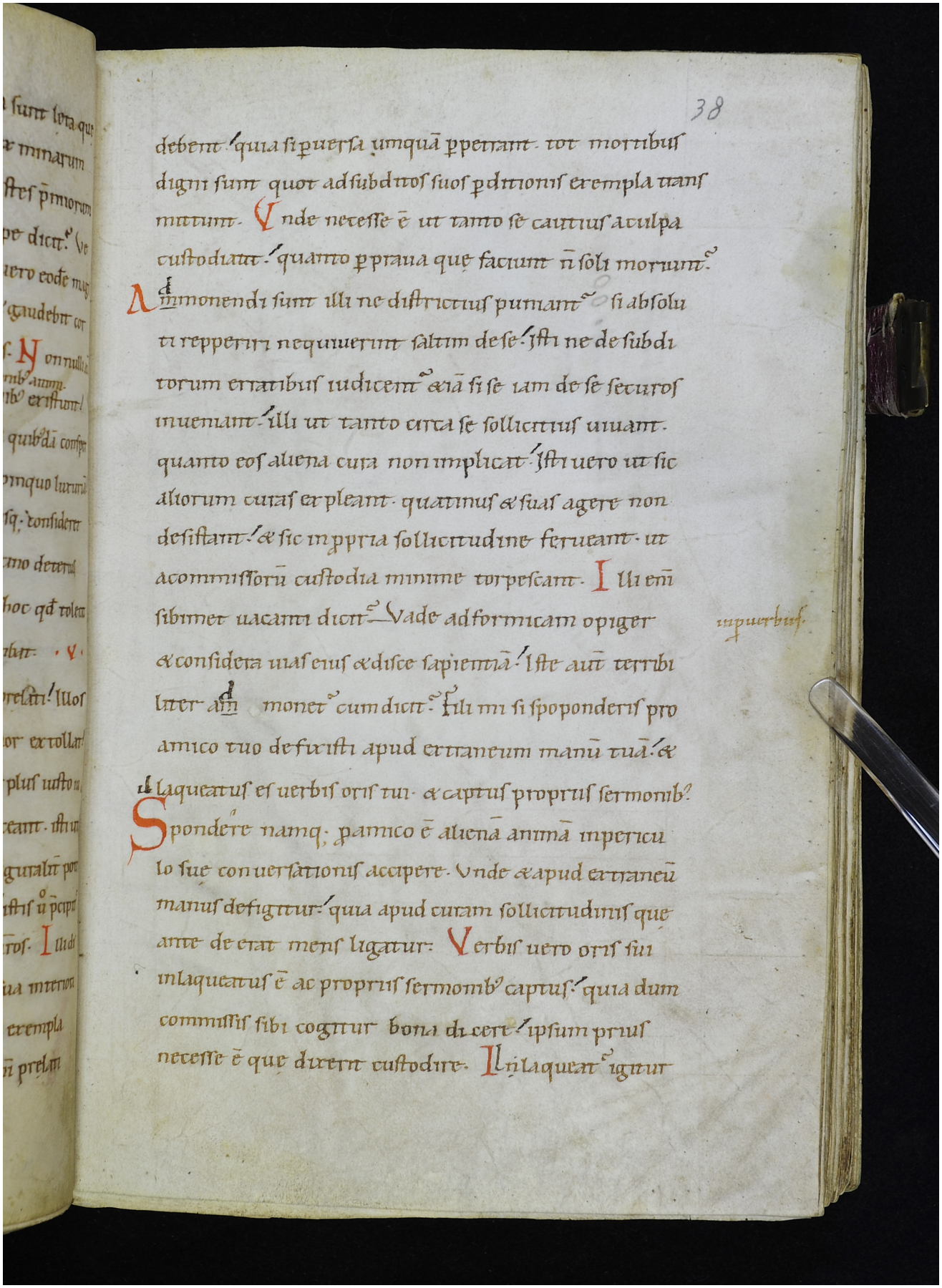

38

debent. quia si peuersa umquā ꝑpetrant. tot mortibus
digni sunt quot ad subditos suos ꝑditionis exempla trans
mittunt. Vnde necesse ē ut tanto se cautius a culpa
custodiant. quanto ꝑpraua que faciunt ñ soli morium.
Admonendi sunt illi ne districtius punant. si absolu
ti repperiri nequuerint saltim de se. isti ne de subdi
torum erratibus iudicent. aliā si se iam de se securos
inueniant. illi ut tanto circa se sollicitius uiuant.
quanto eos aliena cura non implicat. isti uero ut sic
aliorum curas expleant. quatinus a suas agere non
desistant. a sic in ꝓpria sollicitudine feruent. ut
a commissorū custodia minime torpescant. Illi enī
sibimet uacant dicit. Vade ad formicam opiger
a considera uias eius a disce sapiemiā. Iste autē terribi
liter admonet cum dicit. Fili mi si spoponderis pro
amico tuo defuisti apud extraneum manū tuā. a
laqueatus es uerbis oris tui. a captus proprius sermonib?
Spondere namq; ꝑ amico ē aliena animā in pericu
lo sue conuersationis accipere. Vnde a apud extraneū
manus defigitur. quia apud curam sollicitudinis que
ante de erat mens ligatur. Verbis uero oris sui
inlaqueatus ē ac proprius sermomb? captus. quia dum
commissis sibi cogitur bona dicere. ipsum prius
necesse ē que dicerit custodire. Illi laqueat igitur

inpuerbius.